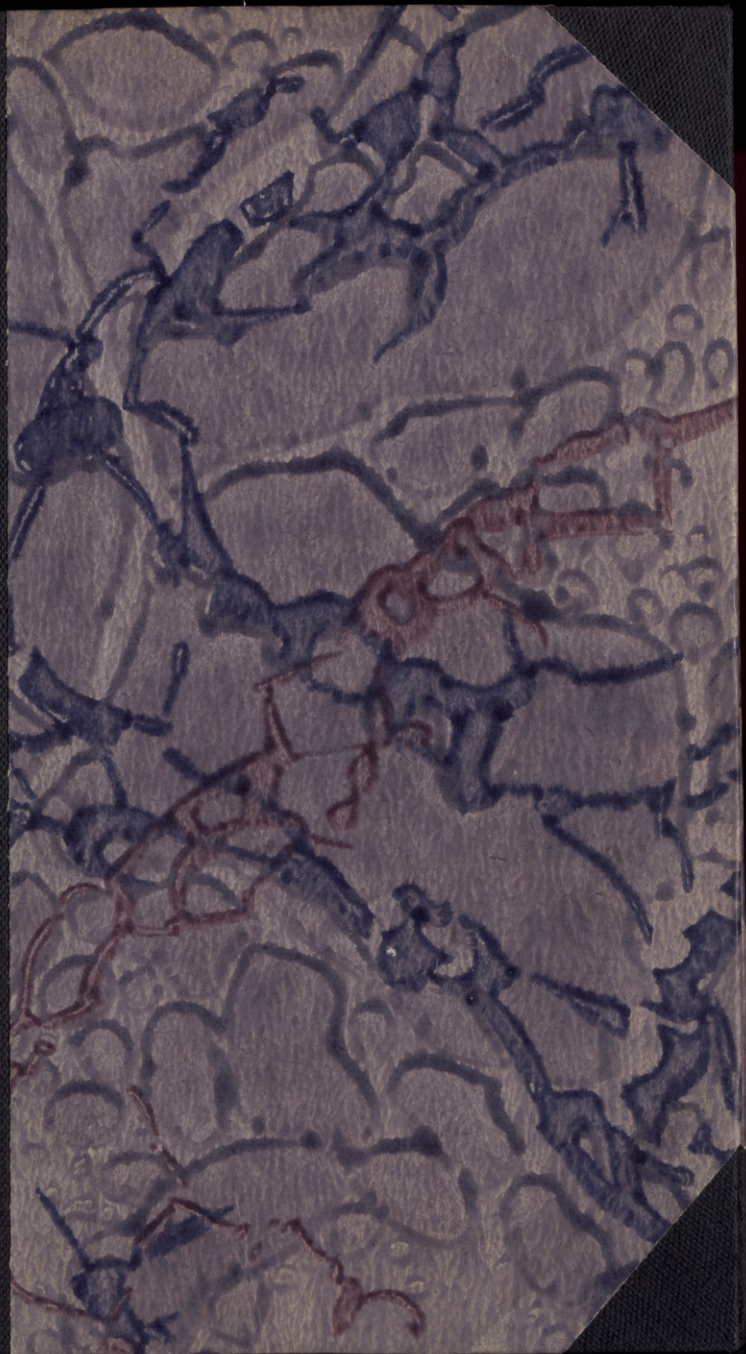

3469

10 fin

Książeczka S. Jadwigi,

Patronki Polski i Śląska.

Dla wszystkich pobożnych chrześcijan.

Wydanie drugie.

w Opolu 1850,
nakładem Juliusza Bonawentury Pohla.

8935 6

235.3: 92

ZBIORY SLASKIE

Akc K. Nr 375/75/51.

3469

Święta Jadwiga

urodzona w roku 1172 z Ojca Bertolda Margrabiego i Agnieszki córki Margrabiego Dedonis. Sw. Jadwiga miała czterech braci a trzy siostry, z której Gertruda Królowa Węgierska matką błogosławionej Elżbiety była. — Pierwsze wychowanie swoje w klasztorze Benedyktynek otrzymała i już w dzieciennych latach swoich pobożnością i mądrością się odznaczała. Już w dwunastym roku wieku swego Henrykowi książęciu Śląska za małżonkę dana jest, i tym sposobem do Ojczyzny naszej się dostała. W małżeństwie jako Xieźna nieprzestawała Bogu gorliwie służyć, albowiem zwykła mówić: „czem wyższe urodzenie tem wspanialsze muszą być cnoty, czem szlachetniejszy stan, tem jaśniejszy musi być przykład dobry. Co raz dalej postępowała w doskonałości i niemożna znaleźć cnoty, wkrótceby się Sw. Jadwiga w młodości swojej niebyła ćwiczyła. Wszystkie uciechy i honory światowe nie nawidziła, ciało swoje umartwiała, za najpodlejszą służebnicę się poczytywała, i największą rozkosz w modlitwie i w obcowaniu z Bogiem znajdowała. Co one szczególnież wysławia, jest nieograniczona miłość bliźniego. Jej dobroczynność nieznała granic, wszystkim ubogim i opuszczonym była pełna miłości wspierającą matką. Niemał wszystkie dochody ofiarowała w ten cel jeszcze dzisiaj tego jest dowodem wspaniały klasztor w Trzebnicy. Sw. Jadwiga powiła trzech synów i trzy córki, z tych trzech synów Henryk utracił życie w potyczce z Tartarami, bogabożno życie swoje wielu cudami od Boga wslawione dokonała w 71m roku wieku swego dnia 15^{go} Października roku 1243 na smutek całego kraju, w którym jako matka kochana i czczona była. Gdy w roku 1266 pomiędzy świętych policzona została, zostały też i czcigodne zwłoki wspaniałym i nowym grobie w Trzebnicy uroczyscie umieszczone i dotąd nieprzestawali pobożni chrześcijanie do Jej grobu uczęszczać i Jej przyczynić się polecać.

Rozmyślania i Modlitwy

w czasie oktawy

Uroczystości Świętej Jadwigi

dla
ćwiczeniu się w znakomitszych Jej cnotach.

Przygotowanie się na każdy dzień.

Modlitwa.

Racz mi, o Boże, Ducha Twego świętego udzielić, a z nim łaskę pobożności, abym owe cnoty w których Sw. Jadwiga słuźebnica Twoja się ćwiczyła, w tej nabożnej godzinie z pożytkiem rozmyślał. Oczyszc serce moje z każdego grzechu, oświeć rozum moj światłością Twoją, aby pragnienie wszelkiej cnoty we mnie ożywione, serce moje miłością zagrzone, i łaska Twoja skuteczna została. Oto cie prosze przez Jezusa Chrystusa Syna Twego, i przez zasługi Świętej Jadwigi. Amen.

Dzień pierwszy.

W młodych latach jeszcze widzimy Ś. Jadwigę od Boga szczególniejszemi łaskami obdarzoną i one z tychże szczerze korzystającą. Nadewszystko okazuje nam się jej Bojaźń Boga, i pobożność, która w późniejszych latach coraz bardziej wzrastała i którą niezmordowana gorliwością w innych zaszczeplać pragnęła. Czytamy w jej żywocie jako we dnie i w nocy na modlitwie trwała, w modlitwie cudownym sposobem zachwycona i jasnością niebieską otoczona bywała. Szczególniej miłowała ta Święta, kościelne nabożeństwa, od których i największe niepogody one wstrzymać niezdolały. Każdodziennie na kilku mszach obecna

była, i nigdy przed zupełnie ukończonem nabożeństwem nie wychodziła z kościoła; a nawet często aż do południa bawiła w domie Bożym na modlitwie z twarzą do ziemi zwróconą i na kolanach klęczącą na której po jej śmierci twarde odciski znaleziono. Jej dusza ciągle Bogiem zajęta była — czyliż S. Jadwiga między ludźmi bawiła lub nie — bądź w czasie objadu, albo w podróży, i stać zażywała osobiwszej słodyczy.

Ach jak wielce różni się nabożeństwo moje od nabożeństwa S. Jadwigi! jakież lenistwo i ospałość, oziebłość i roztargnienie przerywa moje nabożeństwa? Panie niech to więcej niebędzie, a serce moje niech miłością do Ciebie się rozgrzeje. Uproś mi Ty S. Jadwigo tę łaskę, abym Boga ciągle przed oczami miał, ochotnie się modlił, rozmyślał, w pobożnych rozmowach się kochał, zbawienne pisma czytał, i tylko słowa bożego pożądał. Jak prędko na tym stopniu doskonałości stanie; to się też słowa Chrystusowe na mnie wypełnia: „Błogosławieni którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Amen.

NB. Na zakończenie mów każdy dzień litanią do Św. Jadwigi.

Dzień drugi.

Napomnienie Jezusa: „Uczcie się odemnie albowiem jestem cichy i pokornego serca,“ doskonale zrozumiała S. Jadwiga i według możności niebieskiego mistrza naśladowała. Do zadziwienia to, jak daleko ta Święta w pokorze postępowała, ozdabiała, ja jak kamień drogi, a czem więcej się unizowała, tem bardziej w oczach Boga i ludzi wywyższona została. W każdej rzeczy w pokorze się ćwiczyła, uważając jej ubiór, niktby się nie był spodziewał w tej prostej i grubej sukni księżniczki; nigdy na niej niepostrzeżono, klejnotów, złota,

albo jedwabiu! — O sobie tak nisko rozumiała, iż się za najniższą sługę wszystkich uważała, dla czego często zgietemi kolanami ubogim pokarm podawała, albo trędotatym nogi myła. Z tych powierzchownych znaków można się dorozumieć o Ję głębokiej pokorze w duszy, którą wprowadzie najlepiej Bóg poznawał.

Święta Jadwigo, któraś szczerze Jezusa naśladowała, spojrzęj miłosiernym okiem na mnie, i uprosz mi u Boga, abym samego siebie dokładnie nikczemność moją poznał, a oddaliwszy od siebie wszelką pychę zarozumiałość i próżność światową, godnym się stał obietnic Chrystusowych, które temi słowy nam dał: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest królestwo niebieskie.“ — Amen.

Dzień trzeci.

Ktokolwiek dąży do doskonałości chrześcijańskiej, zapewne się przekonał o owych przeszkodach, które świat gotuje. Potrzeba więc to źródło złego, od świata się oddalić. Prawda iż co do ciała tego nie zawsze dokazać możemy, ale duchem jak Święta Jadwiga nas uczy. Wszystkie rozkoszy światowe dla niej przysposobione były, szlachetnej urody, bogata, w czci i uszanowaniu u ludzi, wszystko co tylko serce by było pożądała, posiadać mogła; jednak pogardziła światem, i jego przemijającemi rozkoszami i dobrami! Jakże bowiem mogła serce swoje do tych rzeczy przywiązać, a od Boga oderwać? Na nigdy i z Świętym Pawłem Apostołem mogła mówić: Ja dla świata a świat dla mnie ukrzyżowany jest.

Ach gdybym i ja tak o sobie mógł mówić a uciechy już w światowych rzeczach nie znajdował. Dopomóż mi S. Jadwigo przez twoje przyczynę,

żebym dokładnie poznał jak nieroztropnie postępuję chcąc Bogu i światu zarazem służyć. Nie może to być bo kto niezbiera z Chrystusem ten rozprasza. Niech często nad nikczemnością doczesnego świata się zastanawiam, a śmierć codziennie sobie przypominam, a gdy godzina śmierci nadejdzie, lękać się niebędę, bo będę miał ow pokój, którego świat dać niemoże, i w nim znajdę zbawienie jako napisano: „Błogosławieni pokój czyniąci, albowiem Synami bożemi nazwani będą.“ — Amen.

Dzień czwarty.

Czem trudniej znaleźć cnotę, Bogu najprzyjemniejszą i szczególniejszemi nadgradami w przyszłości ukoronowaną, tem czcigodniejsza nam być powinna, jest to cnota czystości, która S. Jadwige wielce ozdabiała. Wiadomo nam iż dwunastoletnia tylko z posłuszeństwa w stan małżeński wstąpiła (przewyższając stan paniński nad małżeński) iż zarazem i w tym stanie przez trzydzieści lat w dziwnej czystości żyła, jak mało podobnych przykładów mamy. I to jeszcze, aby się w tym świętym zamiarze umocnić, oto z małżonkiem swoim pobożnym przed Biskupem ślub czystości uczyniła. W tem się to okazuje męstwo S. Jadwigi w wielkim świetle, które dla owych nieprzystępne jest którzy niewolnikami ciała swego są.

Mój Boże z boleścią czuję jeszcze wsobie bodziec ciała i zgine jeżeli łaska Twoja ratować mnie niebędzie. Uprosz mi S. Jadwigo tę potrzebną łaskę, abym z kajdan ciała mego uwolniony, wolniejszym i czystem sercem Panu służył, bo natenczas dopiero wypełnienia obietnic Jezusa Chrystusa spodziewać się mogę: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądają.“ Am.

Dzień piąty.

Cheąc ciało posłuszne duchowi uczynić, musimy pożądlivość jego przez umartwienie w wszystkim i nawet niekiedy w pozwolonych rzeczach poskromić, gdyż inaczej nigdy niepotrafimy Bogu godnie w duchu i w prawdzie służyć. Uważajmyż życie S. Jadwigi, a zdumiewać się musimy, widząc jak surowo z ciałem swoim obchodziła. Niedosyć iż przez czterdzieści lat ciągle pościła, często o samym chlebie i wodzie, ciało biednie pokrywała, na deskach nigdy na łóżku niesypiała, boso i w największą zimę chodziła, gdzie i śnieg krwawe znaki okazywał: jeszcze i surową suknię włosienny pas na gołem ciele aż do śmierci ściągała, i często aż do krwi się sama, albo potajemnie przez innych się biczowała. Niepojęta surowość przy tak światobliwym życiu.

Jakież dowody ducha pokutnego ja grzeszny człowiek pokazać mogę? Ach! S. Jadwigo wyznać muszę, za nadto troskliwym dla ciała mego dotąd byłem, wszelkich wygod dla niego szukałem! dopomóż mi przez zasługi twoje u Pana Boga, ażebym odtąd w umartwieniu ciała mego się ćwiczył, pominąć na owe nieszczęście w które od młodych lat już ciało mnie wprowadziło; dopomóż mi S. Jadwigo, grzechy młodości mojej teraz odpokutować i opłakiwać, abym z tobą społecznie w niebie się cieszył, jako Zbawiciel przyobiecał: „Błogosławieni którzy się smućą i płaczą, albowiem będą pocieszeni.“ — Amen.

Dzień szósty.

Do nieba oprócz drogi krzyżowej, innej niema, a zatem życie chrześcianina napełnione jest cierpieniem i nikt od niego wolnym nie zostaje, o ile Bóg właśnie tych kocha, których nawiedza. Aby

te nawiedzenia boskie zbawiennie snosić można, potrzebna nam jest cierpliwość, cnota, która też S. Jadwigę wielce ozdobiła. Niejednego krzyża doznawała ona w życiu swoim, męża jej zdradzieckim sposobem w niewole wzięto i zraniono, najmilszy syn Henryk w wojnie z Tartarami życie utracił, a resztę dzieci śmierć pozabierała, a przytem i przykrzych nader obmowisk i zniewagów od złośliwych języków ludzkich doznać musiała. A to wszystko z niebieską cierpliwością znosiła, i nic więcej na to niemówiła: jak tylko: „ta jest wola Boża, a co się Jemu podoba i nam podobać się musi“ albo przy zelżywościach od innych „Czemużeś to uczynił? Niech ci Bóg odpuszczy.“

Sw. Jadwigo, uproś mi cichość i cierpliwość, albowiem trudno bardzo znosić przykrości; nieprze staje narzekać, gdy na mnie przyjdzie boleść albo niezasłużone zmartwienie. Lecz odtąd według twego przykładu chcę żyć jako chrześcian, i wszystkim cichym i miłości pełen się okazać, abym się stał uczestnikiem owej nagrody, którą Jezus Chrystus temi słowy przyobiecał: „Błogosławieni ciszy, albowiem oni ziemię odziedziczą.“ — Amen.

Dzień siódmy.

Uważając ludzi różnego wyznania wiary pomiędzy sobą żyjących i pracujących, wypadałoby się zapytać: poczemże można pomiędzy tylu prawdziwych chrześcian poznać? Zbawiciel sam na to odpowiada: Potem was poznawać będą iżeście moi uczniowie, jeżeli się wzajemnie miłowali będziecie.“ — Więc miłość bliźniego jest oprócz prawdziwej wiary znak nieomylny po wszystkie czasy. Jadwiga Sw. w tej cnocie wysoki stopień doskonałości osiągnęła, z jej uczynków miłosierdzia nieśmiertelny pomnik w sercach ludzkich powstał,

i dziś jeszcze przypominają mury klasztoru Trzebnickiego, owe dobrodziejstwa, których biedny lud przez sześć wieków doznawał. Jako matka dla wszystkich w kraju troskliwą była, ubogim sama potrawy gotowała, chorych opatrywała własnymi rękami, cudzym gościnność świadczyła, nagich pokrywała, uwiezionym i na śmierć osądzonym wolność przywracała. Z wielkich dochodów swoich zaledwie setną czastkę dla potrzeb domowych zostawiała — resztę kościołom i ubogim rozdawała. Nikt z ubogich bez jałmużny od niej nie odszedł, a kto kolwiek w potrzebie się do niej udał znalazł ratunek, albowiem w wszystkich tylko uważała, kochała i wielbiła Chrystusa Pana i mistrza swego.

O Święta Jadwigo, czyliż możesz w niebie teraz być mniej miłosierną nad temi, którzy do ciebie się uciekają. Zapewnie nie, miłość twoja bowiem zupełnie się powiększyła, więc wysłuchaj prośby moje i uprosz mi u Boga tę łaskę, abym się stał innym człowiekiem. Już niechac być nieczułym nielitościwym, ale według możności chcę wszystkim dobrze czynić, chociażbym sam sobie miał co odmówić. Na łonie ubogich te dobra chcę złożyć, które mi Bóg udzielił, tu najobfitsze procenta dla wieczności mi przynosić, a w dzień sądu ostatecznego los mój przyszyły, uczynki moje dobre stanowić będą. Jeżeli więc pragnę łaski od Boga, więc w uczynkach miłosierdzia ćwiczyć się muszę: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.“ — Amen.

Dzień ósmy.

Widząc S. Jadwigę na tak wysokim stopniu doskonałości, a zastanawiając się nad cudami, przez które wszechmocny Bóg służebnicę swoją

jeszcze za życia chciał słać; pytać się musimy jakim sposobem S. Jadwiga tak daleko w światobliwości postąpiła. Gdyby pomiędzy Aniołami albo świętymi była żyła, niebyłoby to nic dziwnego, ale wiadomo nam, iż w środku świata zepsutego i jego powabów szukających przecie lilija pomiędzy cierniem się stała. Co jej do tego pomogło, oto jedynie miłość gorąca do Jezusa ukrzyżowanego. W tem przywiązaniu się do niego, jako modlitwa kościelna do S. Jadwigi już dowodzi, nabierała owych sił światem pogardzić a nieba gwałtem się dopiąć. Jej chwała, pociecha miłością był Chrystus. U stóp krzyża jego szukała pociechy, pomocy, mądrości i boskiego błogosławieństwa, ktyrego jej sam Jezus Chrystus według historii Sw. z oderwaniami od krzyża rękami udzielił. Z tej więc przyczyny jej serce i myśli do niego samego zwrócone były; wypełnienie woli jego było jej pokarmem, miłość doskonała jej pragnieniem połączenie wieczne i cel największy! Lecz i Maryją błogosławioną Panne i Matkę Bożą miłowała i czcila; ciągle jej obraz z kości słoniowej przy sobie nosiła, który w grobie między nieskażonemi palcami znaleziono.

Święta Jadwigo! uwielbiona słuگو pana, uprosz i dla mnie tę łaskę ażebym Boga z całego serca, z całej duszy i z wszystkich sił miłował, albowiem mało dotąd Pana mego miłowałem. — Biada mnie niewdzięcznemu, który najwyższe dobro Boga lekce poważałem, a na pokusy chętnie zezwalałem! dla tego więc wszelkie dolegliwości i utrapienia które na mnie przyjdą, jako karę za grzechy moje i na oczyszczenie duszy mojej, cierpliwie przynosić chcę, i tak się też słowa Jezusa Chrystusa na mnie spełnia. „Błogosławieni którzy prześla-

dowania cierpią dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.“ Amen.

Modlitwa na zakończenie.

Pobłogosław Ojcie niebieski te rozmyślenia i modły tej oktawy na cześć S. Jadwigi odprawione, ażeby nasze przedsięwzięcia do żywota wiecznego skuteczne były i my owęj szczęśliwości dostąpili, której Twoja wierna służebnica Jadwiga zażywa przez Jezusa Chrystusa Pana naszego, który z tobą i z duchem Świętym żyje i króluje Bóg na wieki wieków. Amen.

Litania na cześć Świętej Jadwigi.

Kyrie elejson! Chryste elejson! Kyrie elejson!
Chryste usłysz nas! Chryste wysłuchaj nas.

Ojcie z nieba Boże,	} zmiłuj się nad nami.
Synu odkupicielu świata Boże,	
Duchu Święty Boże,	

Święta Trojco jedyny Boże,

Święta Marya,

Święta Boża Rodzicielko,

Święta Panno nad Pannami,

Święta Jadwigo,

Ty zbawienia pragnąca uczenico Ukrzyżowanego,

Ty pielgrzymko na drodze prawdziwej bojaźni Boskiej,

Ty wysoki wzorze wiary i miłości,

Ty troskliwy stróżu czystości i niewinności,

Ty zwierciadło posłuszeństwa przeciwko Bogu,

Ty wzorze cichości i cierpliwości chrześcijańskiej

Ty czci godna zwycięzicielko próżności światowej,

Ty naśladowania godny wzorze pokory pobożnej,

Modl się za nami.

Ty chwalebna wojowniczo i zwycięzicielko siebie samęj,

Ty ostro i niewinna pokutniczko,

Ty natchniona przyjaciółko nabożnych modłów,

Ty waleczny rycerzu w umartwieniu siebie samęj,

Ty dobrowolna uboga wpośród przepychy i bogactw,

Ty wybrane naczynie pańskie,

Ty czcigodna matka miłosierdzia,

Ty aniele boskiej opatrności nad ubogimi,

Ty niezmordowane staranie około chorych,

Ty miłości pełna pociecho smutnych,

Ty ucieczko utrapionych,

Ty opiekę wdów i sierót,

Ty pociecho płaczących,

Ty światło niewidomych,

Ty podpora chorych,

Ty kotwico w każdej potrzebie i niebezpieczeństwie,

Ty ozdobo kościoła,

Ty perło w koronie książąt,

Ty niezapomniona nauczycielko i dobrodziejko,

Ty wspaniała patronko Śląska,

Panie i Boże najświętszy, my niegodne stworzenia twoje skruszonem sercem do Ciebie Najmiłosierniejszy wołamy:

Badź nam miłościw, Przepuść nam Panie.

Badź nam miłościw, Zmiłuj się nad nami.

Który łaskę twoją obficie na S. Jadwigę zlałeś,

Który S. Jadwigę łaskawie i cudownie w tem życiu prowadziłeś,

Któryś wierną służbę według niedościgłych wyroków Twoich, nawiedzał ale też łaską Twoją wspierał i umacniał,

Modl się za nami.

Wysł. n. Panie.

Który święta broniał wiary, nadziei i miłości
zwycięstwo i wieczną koronę onę osią-
nać dałeś,
Któryś onę godną znalazł i chwały synów
Bożych dopuścić raczył,
Któryś onę z nieskończonego miłosierdzia z
doczesności uwolnił,
Niech i my przed obliczem Twoim łaskę znaj-
dziemy,
Od wszego złego,
Od największego złego od grzechu,
Od gniewu i niełaski twojej,
Od niebezpieczeństwa śmierci wiecznej,
Od wszelkiej nędzy której zapobiedz niemożemy,
Od zwątpienia i frasunku,
Od wszelkiego nawiedzenia ciężkiego, moru i
klęsk powszechnych,
W dzień Sądu,
My grześni ciebie prosimy, Wysłuchaj nas Panie.
Abyś nas według naszych nikczemnych u-
czynków i wielkości grzechów naszych
sądzić nie raczył,
Abyś nam według nieskończonego Miłosierdzia
Twego dla zasług Jezusa odpuścić raczył,
Abyś nas z ojcowską cierpliwością do pokuty
prowadzić raczył
Abyś nas w bojaźni twojej, w ochotnem i
wdzięcznem posłuszeństwie, przeciwko
twoim zastępcom zwierzchności naszej
umacniać i utwierdzać raczył,
Abyś pokój i pomyślność narodów bronić raczył,
Abyś światłość wiary w kościele swoim świętym
utrzymać raczył,
Abyś wszelkie nieprzyjaźni w zgodę i miłość
przemienić raczył,

Wysłuchaj nas Panie. Wybaw nas Panie.

Ciebie prosimy wysł. nas Panie.

Abyś wszystkich czcicieli Błogosławionej Twojej
sługi, i łaski pełnej księżniczki, według nie-
ograniczonego miłosierdzia Twego w naślado-
waniu jej cnot, łaską Twoją wspierać raczył,
Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie.

Jezu Synu Boży, Ciebie pros. wysł. nas Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
Przepuść nam Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
Wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
Zmiłuj się nad nami.

Chryście zmiłuj się nad nami. Panie zmiłuj się
nad nami. Ojcie nasz i t. d.

V. I niewodź nas na pokuszenie.

R. Ale nas zbaw odezłego.

V. Modl się za nami Święta Jadwigo.

R. Abyśmy się stali godnemi objąć Chrystu-
sowych.

V. Panie wysłuchaj modlitwy nasze.

R. A wołanie nasze niech do ciebie przyjdzie.

Módlmy się!

O Boże, któryś duchem Twoim, Świętą Jad-
wigę oświecił i wzmacniał, powaby światowej
okazałości unikać i za nic poczytać w porówna-
niu chwały niebieskiej, do której przez Jezusa po-
wołani jesteśmy, jako też umiłowanie serdeczne
zbawienego krzyża Chrystusowego, udziel i nam
tęj łaski, abyśmy mężnie walczyli, krzyża się trzy-
majac wiary dochowali, wierni się ukazali, i
wszystkie pokusy światowe zwyciężyli w nadziei
żywota wiecznego. Przez Jezusa Chrystusa Pana
naszego który z Tobą i z Duchem S. żyje i kró-
luje Bóg na wieki wieków. — Amen.

Modlitwa w dzień uroczysty Ś. Jawigi

(dnia 15. Października).

Uwielbiamy o Boże miłosierdzie Twoje, ponieważ Sw. Jadwigę, wierną sługę Twoją, której pamiątkę, kościół nasz święty na dniu dzisiejszym uroczystie obchodzi, przez śmierć doczesną uczestniczką gód niebieskich, a wywyższywszy ją pośredniczką naszą uczyniłeś. Ciebie zaś o Święta prosimy, abyś nam tę łaskę wyjednała, żebyśmy cie naśladować tam się dostali dokądeś nam poprzędziła. Niestety! żeśmy śmiertelni tak mocno do świata przywiązani, tak żyjemy jakobyśmy światu tylko żyli! a przecież wierzymy iż wszelka rozkosz i wspaniałość Jego, która nas zaślepia, jest dym — i podobna do trawy, dziś kwitnącej a jutro obumierającej, czemuż więc nieroztropni a o doczesne rzeczy bardziej niżeli o wieczne staranni byź mamy? Ach! gdybyśmy przynajmniej jakiegokolwiek wyobrażenie owej szczęśliwości mieli, której Święci zażywają, zapewne chętnie byśmy krzyże i utrapienia, nawet śmierć odważnie przyjęli, aby się stać uczestnikami owej szczęśliwości.

Koronę tylko ten odbiera który zwycięża, mężnie więc wszelkie przeszkody oddalać, pyszne serca upokorzać a namietności ciała poskramiać! Tym sposobem, przez owę wąską bramę przejdziemy — nie z naszej mocy, lecz z łaską Bożą, która nam Ty Święta Jadwigo racz uprosić. Wspieraj nas biednych, grzechy nas bowiem oszpecify, nieprzyjaciele ścisnели, bez cnoty i oziebłemi w w służbie boskiej jesteśmy. — Przyprowadź nas do Jezusa i uproś abyśmy nowe życie zaczęli, podobne do życia Twego Bogu przyjemnego, aby i nas, który cie do wiecznej chwały powołał, po zejściu z tego świata pomiędzy świętymi pomieścił. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa do Świętej Jadwigi

(o naśladowaniu jej cnot).

Rozważając nas żywot i żywot Świętych Pańskich a postrzegając wielką różnicę, lękać i z nader śmiałych się poczytać musimy, gdy z owemi wybranymi Pana tej samej szczęśliwości zażywać chcemy. Pociecha to dla nas, iż jeszcze mamy czas do nawrócenia się i do zbierania zasług na niebo! Dla tego uciekam się do ciebie chwalebna Patronko Szlaska Ś. Jadwigo, a proszę cie gorąco, podaj mi rękę na wyrwanie mnie z niedoli, w którą grzech mnie wprowadził, wspieraj mnie, abym na nowo nieupadł, a wzmacniaj mnie przeciwko złośliwym pokusom świata, ciała i ducha złego. Ach! na wieleż niebezpieczeństw jestem wystawiony, jak prędko mogę duszę, a znią niebo utracić! Niechże więc życie twoje mi będzie wzorem, a gdy honory i bogactwa mnie mamić będą, niech się od ciebie pogardy jego, gdy namietności i pożądliwość mnie kusić będą — tych umartwień niech się od ciebie ucze; gdy boleści i przykrości do niecierpliwości mnie pobudzać będą — niech się od ciebie poddania się pod wolą Boską ucze, a gdy złość i nieprzyjaźń serce moje rozpaląby miały; prawdziwej miłości Boga i bliźniego niech wzór z ciebie biorą. — Pomnij Sw. Jadwigó! iż tę walkę która mnie jeszcze czeka, ty z łaską Boską szczęśliwie ukończyłaś, przyczyn się więc za mną słabym, u tego, który łaski udziela do wykonania, ażebym zwyciężył i ciebie naśladował, tym sposobem i na owe miejsce za tobą pojde, gdzie niema pokusów ale gdzie wieczne Alleluja Świętych, Bogu wszechmocnemu śpiewają. Amen.

Modlitwa do Świętej Jadwigi

(w potrzebach i ucisku).

My grzeszni którzy ciągle grzechy nasze pomnażamy i łaski twojej niegodnymi się stali, tylko z bojaźnią i drzeniem ku Tobie wszechmogący Boże się zbliżamy. Lecz dla sprawiedliwych dusz, dla których już nieraz kare zatrzymałeś, daruj nam, dla wiernej sługi Jadwigi, która niegdyś w skażytelem ciele, teraz ukoronowana, bez przestanku za nas i za naszą Ojczyznę do Ciebie błaga. Przez jej miłosierdzie przeciwko ubogim i uposzczonym, przez jej macierzyńską opiekę nad choremi, zranionymi i zarażonymi powietrzem, owszem przez jej wielką miłość i staranie się o cierpiący i nieszczęśliwy naród ludzki uzbierała sobie wielki skarb zasług, i nas o najłaskawszy Ojczy, jako członków kościoła Twego, uczyni uczestnikami. Oddal więc łaskawie terazniejsze nawiedzenie, ciężko nas ściskające, abyśmy nie wpadli w ręce nieprzyjaciela, a ostateczne rzeczy nie stały się gorzemi, niżeli pierwsze. Ratuj nas Panie! wszakże niechcesz zguby dzieł Twoich, wybaw nas Panie z tej niedoli, jeżeli się tobie tak podoba, a pokaż nam Twoją nas uszczęśliwiającą twarz Świętą. Wysłuchaj nasze modły, nie dla naszych zasług, albowiem nędznymi grzesznikami jesteśmy, bez zasług, ale dla przyczyny S. Jadwigi, która nas ubogich już częstokroć z doczesnymi i niebieskimi darami obdarzyła, bądź nam łaskaw i miłościw. Amen.

Modlitwa do Świętej Jadwigi

(patronki imienia).

O chwalebna oblubienico Nieba Sw. Jadwigo, pozdrawiam cię i raduję się serdecznie; iż twoje Imię i Ciebie za potronkę na Chrście Świętym

otrzymałem. Jeżeli zaś Twoją prawdziwą czci-cielką chcę być więc muszę nietylko co do imienia ale raczej co do uczynków Tobie być podobną, muszę Twoje cnoty za wzór mieć i ciebie naśladować. Niechże przy wspomnieniu Twego Imienia każdym razem i przedsięwzięcia do żywota świętobliwego odnawiam, w cnotach coraz gorliwiej się wzmacniam, i splamione grzechami serce oczyszczam, a gdybym się Tobie o Świętą szczególnie w czystości, w umartwieniu i w miłości do bliźniego podobną się stała ażeby do doskonałej miłości i połączenia się z Bogiem się zniosła, i twego chwalebnego Imienia godną się okazała. — Przez naśladowanie Twego życia cnotliwego chcę jedynie cześć moję ku tobie okazać a jeżeli mi się to z łaską Pana Boga uda, to pewna jestem, iż się tam dostanę gdzie Ciebie we chwale wybranych oglądać i wszechmocność Ojca — wychwalać będę, który tak wielkie rzeczy przez ciebie uczynił. Lecz dopóki na tym świecie bawię chcę się miłosierdziu Boga i twojej opiece polecać, i dla tego codziennie do ciebie wołać: — Modl się za mną grzeszną o Sw. Jadwigo aż do mego końca. Am.

Modlitwa do Świętej Jadwigi

(dla młodzieńców i panien).

Do ciebie wierna służo Boża Sw. Jadwigo, uciekam się z ufnością i proszę cię pokornie, ażebyś mi u Boga owych łask uprosiła których wielce potrzebuję, ażebym obowiązki i przykazania stanu mego, według woli Bożej wykonać mógł. Żyję we świecie, gdzie tyle pokus do złego; — w ciele z którym ciągle walczyć muszę, jestem niewidomymi nieprzyjaciołami otoczony, którzy mojej zguby szukają! Jakże się mam zabezpieczyć przeciwko tym wszystkim niebezpieczeństwom?

własnymi siłami tego nigdy niezdolałam, albowiem słaby i niedołężny jestem! mój rozum jest ciemny, wola moja słaba, serce moje do złego skłonię; ciało nad duchem panuje chwiejące jak trzcina od wiatru są moje przedsięwzięcia; zaledwie powstanę, jużci znów upadam; żądzą zmysłów moich posłusznym jestem, ale do uczynków dobrych leniwym; dla Ciebie o Boże tępy i oziębły jestem, wszelkie czyste dziecinne uczucie z laty coraz bardziej obumiera i niepodatną dla nieba młodość moja się staje!

Takie życie, mój Boże podobać się tobie nie może i sprawiedliwa kara twoja mnie spotka, jeżeli się nienawrócę, złe pokonam, a dobre nasienie dla wieczności niewysieje! Dopomóż mi Św. Jadwigo, mocą twoich zasług i twojej przyczyny u Boga! niechaj naśladuję twój przykład, któryś mi dała w młodości twojej! Ochotnie odtąd czystość duszy mojej równie z Tobą nadewszystko považać chcę, każdą okazją do grzechu unikać i pożądlivości ciała mego strzedz, ażebym przez nieczyste myśli słowa i uczynki niezgrzeszył. Chcę nadal Ś. Jadwigo podobnie tobie samotność kochać, nigdy serce moje do uciech światowych przywiązywać, ale raczej uciechę moję w modlitwie szukać. wszystkich ludzi, szczególnież kochanych rodziców moich szczerze miłować, na Boga ciągle pamiętać, z posłuszeństwa wszelkie obowiązki stanu mego wykonywać, ale i w uczynkach dobrych według sił moich się ćwiczyć. Tym tylko sposobem będę Ś. Jadwigo podobnież tobie, jako w latach tak i w cnotach, pobożności wzrastał i przy końcu życia mego nie smutnym okiem na śliczne lata młodości mojej spoglądał. Zmiłuj się więc nademną, Ty Boże duszy mojej, a nie-

odciągaj odemnie twojej ojcowskiej ręki! Daj mi twego Anioła, któryby mnie tam doprowadził, gdzie święta Jadwiga z twojemi świętymi ciebie chwali i wielbi na wieki. Amen.

Modlitwa do Świętej Jadwigi
(dla małżonków).

Zostawiłeś nam Św. Jadwigo w twoim życiu małżeńskim tak wspaniały przykład że ze wstydem na się spoglądamy, widzimy twoję miłość pełną zgody z małżonkiem najtroskliwsze wychowanie dzieciąt twoich, najcierpliwsze znośnienie wszelkich przykrości i serdeczna miłość do Boga, którą w tym szczególnież okazuje, iż w najpiękniejszych latach od obcowania stanu małżeńskiego oddalałeś się i bogabojnego małżonka do tego nakłoniłeś ażebyś tym wolniej i czystszerem sercem Panu służyć mógł. Dopomóż nam przez twoją przyczynę, ażeby i nasze małżeństwo przed Bogiem błogosławione i drogą do szczęśliwej doskonałości dla nas było, niech wszelka niezgoda, podejrzliwość i nieprzyjaźń daleka od nas będzie, ale niech raczej prawdziwą miłością, wiernością, cichością i podległością przez życie nasze połączeni będziemy, dziatkom naszym i domownikom, dobrym przykładem świecimy i onych do wszelkiej bogobojności zachęcamy. Uproś nam też jeszcze Św. matko Jadwigo błogosławieństwo boskie w naszych pracach, abyśmy one z ochotą i pilnością, z zdrowiem i miłością do Boga zawsze zaczynali i kończyli. — Ponieważ zaś życie człowieka nie jest wolne od przeciwności, więc uproś nam cierpliwości i poddania się pod wolę boską. Niech różne cierpienia i doświadczenia na nas według wyroków bożych przyjdą; co Bóg czyni to zawsze dobrze jest! W małżeństwie powinno

jedno drugie pocieszać, do dobrego zachęcać, wzajemnie być powolnem, uprzejmem, ulegającym, w szczęściu niewynoszę a w nieszczęściu nietracić serca! Przedewszystkiem poświęca kościół ten stan i udziela mu łaski wszelkiego Sakramentu, ażeby chrześcian w tym stanie królestwo Boże na ziemi rozszerzał, tak przez własne wydoskonalenie się, jako też przez pracowanie około zbawienia duszy dzieci i bliźnich naszych. Prawda że lekce sobie ten obowiązek ważemy, gdyż często za powabami świata, za rozmnożeniem dóbr i powagi naszej się ubiegamy a na nasze i dzieci naszych wieczne zbawienie rzadko, albo wcale niepamiętamy! pobłogosław więc o Boże nasze przedsięwzięcia tobie odtąd jako chrześcianscy małżonkowie z gorliwością służyć, codziennie ów ślub przy ołtarzu niegdyś uczyniony odnawiać i według sił naszych pobożne, cnotliwe i tobie przyjemne życie prowadzić, ażebyś nas i nasze działki uczynił uczestnikami owęj chwały, której Twoja wierna sługa Jadwiga wiecznie zażywa. Amen.

Modlitwa do Świętej Jadwigi

(dla Wdów).

Z zatrworzonem sercem do Ciebie oczy podnoszę Św. Jadwigo, i uciekam się w potrzebach mego życia z ufnością do Ciebie, któraś się po śmierci męża twego zupełnie służbie boskiej poświęciła i w modlitwach, postach i dobrych uczynkach życie Twoje dokonała. — Naucz mnie według twego przykładu bogabożnie, ucziwie na osobliwości żyć, żebym Ojcu Niebieskiemu się podobiała, jemu się zupełnie poślubiła. — Szczególniej wspomagaj mnie Twoją przyczyną w smutkach, udręceń, i nieszczęśliwych czasach, gdy świat mnąby miał pogardzać a ja opuszczona do złego

by miała być kuszona: w ten czas równie z Tobą niechaj się do Boga uciekam a w ukrzyżowanym Zbawicielu moim niech pocieche i pokój znajduje, którego świat mi dać niemoże. Udziel mi miłosiernej Ojczy dla zasług Ś. Jadwigi, tę łaskę, abym w dobrem aż do końca życia mego wytrwała, a te kilka lat któreś mi jeszcze może przeznaczył tak przeżyła, ażebym ich na łożku śmiertelnem obżalować nie musiała. Dla tego stanowią złego i niesprawiedliwości się chronić, dobrodziejom moim wdzięczną, nieprzyjaciołom miłości pełną się okazywać; wolne chwile życia mego na pobożne rozmyślanie i modlitwy wzywać, do kościoła chętnie uczeszczać a w czasie nawiedzenia żadnym sposobem nadzieję w Tobie nie tracić, ponieważ Ty każdego czasu Tym się litujesz, którzy u Ciebie pomocy szukają! Pobłogosław więc moje przedsięwzięcia za przyczyną Św. Jadwigi, naszej patronki w której towarzystwie zechciej duszę moją umieścić przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Am.

*Modlitwa powszechna do Świętej Jadwigi
patronki kraju.*

W uznaniu naszych grzechów i przejęci mocnym zaufaniem na skuteczne przyczyny naszej Świętej Patronki, podnosimy i teraz do Ciebie Św. Jadwigo z ufnością nasze oczy i prosimy cie w naszych i w potrzebach bliźniego o litościwa twoje przyczyny.

Polecamy Ci najprzód kościół nasz święty katolicki, niezmazana oblubienicę Chrystusa, która i ciebie zrodziła i dla Nieba wychowała, ażeby nieprzyjaciół teraźniejszych zwyciężyła, wszystkie narody pod cieniem swoim umieściła, i wywyższona nad nieprzyjaciół swoich w wspaniałości się okazała według obietnic Zbawiciela! Proś też zarazem

za wszystkich sług kościoła, za Ojca Świętego N. namiestnika Chrystusowego, ażeby z mądrością i mocą łódke Piotra Świętego prowadził. Za Biskupa naszego N., ażeby powierzona sobie trzoda przez wszelkie niebezpieczeństwa na paszą niebieską prowadził, i od wszelkiej napaści nieprzyjaciół bronił; za wszystkich kapłanów i robotników we winnicy Pańskiej; ażeby tylko powiększenia chwały bożej szukali i nasienie słowa stokrotne owoce przynosiło; prosz za wszystkich wiernych kościoła, ażeby się stali uczestnikami łask bożych, jako opoka niewzruszoni we wierze wytrzymali; za wszystkich kacerzy i niewiernych, ażeby prawdę poznali i na drodze zbawienia chodzili! Módl się też o Świętą Patronko za kochanego Króla i Pana naszego, ażeby ciągle o doczesne i wieczne zbawienie poddanych swoich się starał, i w miłości pokój utrzymywał. Na końcu polecamy twojej opiece Św. Jadwigo i nasz Śląsk, nad którym jako księżna przez pół wieku w mądrości i miłości panowałaś, ażeby wiary, w której święta zostaś wiernie dochował, i od wszelkich plag, wojny, moru, głodu, i kar bożych zachowanym został. My zaś nieprzestaniemy ciebie jako wybraną Patronkę nasze czcić, miłować i twoje cnoty naśladować; zarazem się spodziewamy iż i nasi potomkowie, gdy ciała nasze już w proch obrócone będą, podobnie ciębie czcić będą abyśmy wszyscy tam się połączyli, gdzie Bogu wszechmocnemu wieczna chwała. Amen.

Modlitwa dla Pontników

(przy Grobie Świętej Jadwigi).

Tutaj przy grobie czcigodnych zwłoków twoich kłęcz o chwalebna księżna Jadwigo Św, i rozmyślaj pobożnym sercem świątobliwe życie twoje i twoją chwałę w królestwie Ojca niebieskiego! z

natchnienia świętego podjąłem tę podróż i stoję tu radosnem sercem. Dziękuję Panu, który cię tak doskonałą uczynił a mnie na to miejsce święte przywiódł! Lecz aby ta pielgrzymka zbawienna dla duszy mojej była, uciekam się do ciebie Św. Jadwigo, i proszę cię, uproś mi łaskę odtąd twego przykładu wiernie naśladować, gdyż tym sposobem tylko najlepiej cię czcić mogę! dopomóż mi więc owe ścieżkę wąską którą przez cierpienia do chwały prowadzi nieopuszczać, całą moje nadzieje na Jezusa pokładać, i u nog Świętego Jego krzyża owej wiadomości nabywać którąś Ty i wszyscy Święci znaleźli, ową naukę którą jest nad wszelką mądrość świata i sama tylko na drodze do zbawienia świeci! Mając one, będę bogatszy niżeli gdybym wszystkie skarby posiadał, i mądrzejszy, jak gdybym wszystkimi językami mówił! O teże droga naukę Świętych do ciebie dziś zgłębokości serca mego wołam, albowiem nader długo zaslepiony od próżności świata żyłem, lecz teraz Bogu tylko służyć pragnę; Jemu który mnie stworzył, od którego wszystko posiadam wiecznemu i wszechmocnemu Bogu się ofiaruję moją własną wolą chcę umartwiać a światu umierać! Weźmij mnie Panie raczej z tego świata, niżelibym Cię na nowo miał obrazić i w moich dziesiętnych przedsięwzięciach niestałem się okazać! O Jezu! mój Odkupicielu i Zbawicielu, w Ciebie wierzę, w Tobie ufam, Ciebie nadewszystko miłuję, tobie będę wierny i posłuszny i aż do ostatniego tchu życia mego! Ty ale Św. Matko Jadwigo, uczyni mnie twoim dziećciem i staraj się o moje doczesne i wieczne potrzeby ową wielką miłością, którąś wszystkim opuszczonym na ziemi okazywała. — Przyjmij za hołd przykrości pielgrzymki mojej, prowadź

mnie szczęśliwie na powrót i nieopuszczaj mnie. aż ową wielką podróż do wieczności szczęśliwie ukończę za miłosierdziem boskim chwalebnem chórom przyliczonym zostanie, gdzie połączony z Jezusem, Maryją, z Tobą i wszystkimi wybranymi niebieskich radości wiecznie zażywać będę przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa kościelna do Świętej Jadwigi.

Boże, któryś błogosławioną Jadwigę od światowej wspaniałości do pokornego naśladowania krzyża twojego całym sercem przejść nauczył: użyż, abyśmy jej zasługami i przykładem nauczyli się gardzić przemijającymi światła rozkoszami, i w uściśnieniu twego krzyża wszystkie nasze zwyciężać przeciwności.

Spojrzyj o Panie łaskawem okiem na nas, którzy ci wszystko na ofiarę przynosim, cośmy od Ciebie otrzymali; a co się Tobie w nas niepodoba, to przyjmij za przyczyną Św. Jadwigi od nas przez twoją litościwą łaskę.

Wszechmocny Boże! zachowaj nas od wszelkich złych przypadków a po ukończonych pracach pielgrzymowania naszego doprowadź nas za przyczyną i przez zasługi Świętej Jadwigi do wieczności spoczynku; przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Permittimus imprimi.

Wrocław, die 17. Aug. 1846.

Officium Vicariatus General. in Spirit. Episcopatus.

Elsler.

Freiss.

W tej samej ks
Jezus nasz kochan
piękniejszych
Oraz nabożeńs
Z obrazem św
Ucieczka ubogich.
cześć błogosław
Oraz historya
N. P. Maryi i N.
karskiej.

Święta Droga krzyżowa. Z Włoskiego bł. Leonarda
da Porto Mauricio. Tłumaczył Ks. J. Laxy. 1 Sgr.
*Modlitwy do Najsw. Sakramentu Ołtarza przez trzy
dni 40 godzinnego Nabożeństwa wystawionego. Z
piesniami do Najsw. Sakram. Przez Ks. A. Stabik.*
*Różaniec żywy, czyli reguły i nowy sposób wspól-
nego i skutecznego odmawiania Różańca Świętego.*
*Książeczka zawierająca w sobie Nabożeństwa do
świętego Jana Nepomucena, dla jego czcicieli
Pomnożone z różn. piekn. pieśniami i z obrazem.*
*Historia cudownego zjawienia Najsw. Panny Maryi
dwom pastuszkom na górze Salette we Francyi.*
Pisana przez X. J. Laxy. Cena: 1 Sgr.
Żywot Maryi de Moerl i Dominiki Lazzari w Tyrolu,
*Piętna Pana Jezusowa na ciele swoim noszą-
cych. Z obrazem Maryi de Moerl. Cena: 1½ Sgr.*
Koronka do N. Maryi P. Szkaplerza świętego.
Koronka o siedmiu boleściach bł. Maryi Panny.
*Rozmyślanie gorzkiej Męki P. N. Jezusa Chrystusa
połączone z pobożnem Ćwiczeniem i pragnieniem
na każdy dzień Miesiąca.*
*Modlitwa powszechna o pokój i dobro kościoł, od Ojca
św. P. Piusa IX.*
*Nabożeństwo codzienne ku czci Najsw. i Niepokalan.
serca Maryi o nawrócenie grzeszników.*
*Kalendarz dla doczesności wieczności. Przez X. Alb.
Stolza. (In Commiss.) W krótkim czasie wyri-
dzie też:*
Wybor mały dla młodzieży katolickiej.

Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna
Im. E. Smolki w Opolu

nr inw. :

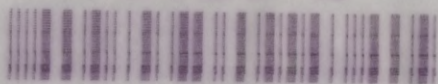
89355

Syg.:

ZBIORY ŚLĄSKIE

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

8935 S

001-008935-00-0